

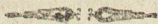
свободата ми? Моего благополучіе е да съмъ твой робини, ты ми са обѣща да ма не устъпвашъ никому.

— Обѣцахъ са.

— Да идж слѣдователно да наберѣ цвѣтыята.

Зе прочее Недія, безъ да продума нищо, отъ Главка скапоцѣи-ната ваза, въ който послѣ турнi благовоины и прекрасны цвѣтъя, ти чу безъ плачь послѣднитѣ порѣчванья на Главка, и щомъ той свърши, тя постои една минута защото не можеше да му отговори безъ да ге пролѣе сълзы. Понска му рѣката, приближи я на устнитѣ си, спусна си покрывалото на лицето и са отдалечи бързомъ; като престапи прага на пѣтитѣ врата спрѣ са и прострѣ рѣка като че са продаваше съ него домъ.

«Прощавай, блаженна кѣщо! три дни живѣхъ подъ гостеприимната ти стрѣха, три дни на несказано благополучіе, каквото никога не съмъ срѣщала! прощавай! оставямъ та и богъ да благослови стрѣхата ти. Сега, когато сърцето ми са отдѣля отъ тебе, друго нищо не желаж освѣплъ смъртъ.

ГЛАВА 6.

Честитата господарька и робинята Гъркыня.

Слугыня влѣзе въ чертога на Иона и ѣ обади че посланница отъ Главка иска да ѣ каже нищо.

Иона са намѣри въ нарѣшителность.

— Проводевата е безока, рече слугынята и на васъ само може да повѣри посланието си.

Низко е сърцето косто не уважава челоувѣческитѣ бѣдствія. Щомъ чу Иона че проведовата е слѣпа и тосъ часъ осѣти че е невъзможно да ѣ върне скърбенъ отговоръ. Главкъ бѣ избралъ напстина свещенъ посланникъ, комуто не можеше да са откаже въ прозбата му.

— Защо ма търси какво има да ми каже?

Въ туй смущеніе сърцето на Иона силно тупаше. Подигна са завѣсата на вратата и пришумуля едно леко движеніе, Недія, водима отъ една отъ слугынитѣ на Иона, влѣзе като носеше драгоцѣинны даръ на Главка. Спрѣ са малко за да чуе нѣкой гласъ, който да ѣ покаже къмъ кѣдѣ трѣба да пристѣпни.

— Благородната Иона, рече тя най-подиръ съ почителенъ гласъ, нека проговори, моляж я, за да можж да управж къмъ нея слабитѣ си съзкы и да принесеж на браката ѣ мой даръ.